

22. august 2022

Hørings svar til Pesticidhandlingsplan 2022-26

PBI: Rådet for Grøn Omstilling anerkender de fremskridt der ligger i de nye mål for pesticid belastningsindex (PBI) og i forbud mod brug af glyfosat lige før høst. Men vi anser det fortsat for et stort problem, at handlingsplanen overvejende er hængt op på PBI, og særligt at afgiften *udelukkende* knyttes til udviklingen i PBI. Problemet er at PBI forudsætter, at vi har fuld viden om stoffernes virkning på både sundhed og miljø – men det har vi oftest ikke. Man bør derfor også bruge indikatoren behandlingshyppighed (BH). Hermed tager man bl.a. højde for brugen af stoffer uden fuld information om miljø- og sundhedsmæssige egenskaber. Vi har således i Danmark set, at samtidig med at belastningsindex er faldet siden 2013, er behandlingshyppigheden steget – dvs. det generelle pesticidtryk er steget. En indvending kunne være at BH er en rent dansk indikator. Men det er den ikke – f.eks. den franske Number of Unit Dosis (NODU) følger samme princip.

IPM: Desuden mangler obligatoriske krav til brug af principperne for Integrated Pest Management (IPM) – ift. brug af glyfosat såvel som andre pesticider. Danmark har hidtil tolket, at det er frivilligt at efterleve EUs 8 IPM-principper, og de fleste efterleves ikke i praksis, heller ikke i Danmark. Det gælder særligt de 3 principper, som vi anser for vigtigst, og som har forebyggende karakter:

- bedre sædskifte
- ingen sprøjtning uden forudgående monitorering af skadevoldere
- pletsprøjtning – dvs. kun sprøjtning der hvor der er skadevoldere.

Direktivets tekst må ellers læses som om principperne er obligatoriske. Men vi har tidligere fået oplyst, at Danmark ikke kunne bruge principperne som obligatoriske, fordi Kommissionen ikke havde udgivet en juridisk holdbar definition af disse. Det skal sikres at det samme ikke sker med den kommende forordning. Her virker det selvmodsigende at Kommissionens udkast taler om *dyrkningsvejledninger* og samtidig kalder dem ”juridisk-bindende obligatoriske”. Det bør klargøres, at principperne er obligatoriske at følge.

Desuden nævnes ”Kommissionen kan via delegerede retsakter sætte nye krav til dokumentation for overholdelse af IPM”. Det skal sikres, at såfremt Kom. ikke gør dette, kan medlemslande selv gøre det – idet de nationale regler så må vige, når/hvis der kommer fælles EU-regler.

Pesticidrester i fødevarer: Handlingsplanen indskrænker sig til, at Danmark vil presse på i EU. Det er godt – både ift. at skærpe grænseværdier og tage højde for kombinationseffekter. Men den overser vores muligheder for selv at handle. Danmark står for håndhævelsen af reglerne, og der er tradition for, at man ikke skrider ind med sanktioner over for mindre overskridelser. Hvis man gjorde dette, ville det presse producenter og importører til at holde sig et stykke under EU-

grænseværdierne for ikke at risikere sanktioner. Herved ville man øge beskyttelsen, herunder over for kombinationseffekter.

Væksthusgartnerier: I strategien udvises alt for stor langmodighed med brug af ulovlige midler. Der foreslås en vejledning til brug for at væksthusejerne laver frivillige handleplaner ift. at ophøre med brug af ulovlige midler. Der skal i stedet sættes ind med mærkbare sanktioner.

Offentlige arealer og private haver: Også her skal der sættes ind med virkemidler, der kan opnå reel udfasning, frem for blot information og vejledninger.

Økologiske arealer bør beskyttes langt bedre, idet sprøjteforbuddet på nabomarker udvides, såfremt der sprøjtes med midler, som påvirkes let af vindafdrift. I Danmark gælder det særligt for prosulfocarp.

Christian Ege, seniorkonsulent